

শ্রীঃ
শ্রীমতে নিগমান্তমহাদেশিকায় নমঃ
শ্রীমান্ বেঙ্কটনাথার্যঃ করিতাকিঁককেসরী।
বেদান্তাচার্যরর্যো মে সন্নিধত্তাং সদা হৃদি ॥

বিল্লুর নডাদূর শ্রী করুণাকরাচার্য বিরচিতম্
॥শ্রীপরাঙকুশদশোত্তরশতনামস্তোত্রম্ ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

শ্রী রঙ্গরামানুজ মহাদেশিকন্

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using Bengali for T_EX.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः

॥ श्रीपराङ्कुशदशोत्तरशतनामस्तोत्रम् ॥

प्रपन्नजनसन्तानकूटस्थः परमादभूतम् ।
पाण्यदेशसमुदभूतः कुरुकानगरेश्वरः ॥ १ ॥

ताम्रपर्णीतटासक्तिः द्वाविडाम्नायसूतिभूः ।
कारिभूपतनूजातः स्वामिनीकुम्भिभूषणम् ॥ २ ॥

अतिसुन्दरदेहश्रीपरिपूर्णस्य भूमिका ।
महारराहदीर्घाङ्घ्रिपातलक्कमहोदयः ॥ ३ ॥

जायमानकटाङ्गापुत्रिकसिमतिमण्डितः ।
तिरस्कुतशश्रीमान् शठारिर्व्रक्कणो बृहत् ॥ ४ ॥

अपीताम्बासुनङ्गीरः आकाश इव निर्मलः ।
आदिनाथपूरः प्राप्तुशिशुशय्याज्जषटपदः ॥ ५ ॥

अस्त्रापतिव्रिणीवृक्ककोटरान्तररस्थितः ।
कृष्णतृष्णमयो मारः कृतिनामीश्वरो गुणी ॥ ६ ॥

यथार्थशठजितसङ्गः जयादम्बनस्तुतेः ।
पृथनापतिसङ्कृष्टपथसंस्कारसंस्कृतिः ॥ ७ ॥

सरोयोगिरचः क्लृप्तदीपभासुरमानसः ।
महसद्वमिडश्रीमद्वृतयोगिरचोरतः ॥ ८ ॥

महदाह्वयसन्दृष्टदंपती शरणं ब्रजन् ।
भक्तिसारमहारत्ननिवासनगरीरतः ॥ ९ ॥

मधुराथ्यकरीशश्रीमानसाम्बुजभास्करः ।
कुलशेखरराजेन्द्रशिरोभूषणपद्मपत् ॥ १० ॥

ममलाशासनासक्तभट्टनाथसूतिप्रसूः ।
गोदास्वयंरराहूतसमस्तार्चादशाहरिः ॥ ११ ॥

ভক্তাঙ্ঘ্রিগ্নেসসীতজীরতস্বলসসন্ততিঃ ।
মুনিরাহনভোগার্যমার্গদর্শকরাক্ততিঃ ॥ ১২ ॥

নিজান্নায়ষডঙ্গানাং প্রণেত্রা কৰিনা স্তুতঃ ।
চতুর্বেদমযান্ দিব্যান্ প্রবন্ধান্ চতুরো দধত্ ॥ ১৩ ॥

উপকারস্মৃতিপূৰ্ণনিজবৃত্তসুৰ্গনঃ ।
সংসারদুসসহহোক্তিপরসস্বাদিমরাঙ্ঘযঃ ॥ ১৪ ॥

নাথস্বরূপভোগাত্যদ্বিতীয়গ্রন্থভাসুরঃ ।
হরিতৃষ্ণাভিবৃদ্ধীড্যতৃতীয়গ্রন্থগায়কঃ ॥ ১৫ ॥

যথেষ্টফলসংপ্রাপ্তিৰ্গনান্তিমরাঙ্ঘযঃ ।
মৈত্রেষভূতনিজসতপ্রেমসথেগদিতেরণঃ ॥ ১৬ ॥

দৃপ্তসঙ্ঘকরীশানমক্ষিকারিনতান্নজঃ ।
রীথিকাপতদুচ্ছিষ্টভোজনে শুনি মোক্ষদঃ ॥ ১৭ ॥

সংসারশমনে স্পর্ধাং প্রভুগাপি দধত্ প্রভুঃ ।
রকুলাভরণো রাগ্নী পরাঙ্কুশমুনীশ্বরঃ ॥ ১৮ ॥

পরবাদিমদালাপভঞ্জনো বিমলাশযঃ ।
তুরীয়মুখপাদেন তৃণীকৃতমৃষামতঃ ॥ ১৯ ॥

প্রকটচ্ছন্নবৌদ্ধাখ্যমদবারণবারণঃ ।
নাথসৌশীল্যচিত্তান্তাপ্তনিজষণ্মাসমূর্ছনঃ ॥ ২০ ॥

নবনীতনটাহারনবনীতাতিভোগদঃ ।
নৈচ্যরাগ্নিরহাশঙ্কাভযকৃদ্রযনাশনঃ ॥ ২১ ॥

নাযিকাভাবনামূলং চতুর্থ্যর্থমতিং দধত্ ।
জননীভাবনারাকৈর্নমঃ পদমতিং দধত্ ॥ ২২ ॥

বয়স্যভাবনারাকৈঃ প্রণরার্থমতিং দধত্ ।
মূলমন্ত্রার্থদো মূকঃ দ্বয়ব্যখ্যানততপরঃ ॥ ২৩ ॥

বেঙ্কটাচলদেবেশচরণাম্বুজসন্নিধিঃ।
তোতদ্রীশ্বরপাদাজসাদনত্বকথারতঃ ॥ ২৪ ॥

অপর্যাণ্তামৃতাহ্বানপ্রবিদ্ধমুনিমানসঃ।
মণিৰ্গণসমাহ্বানবিলাপিতমহীৰুহঃ ॥ ২৫ ॥

মেঘসুন্দররঙ্গেশপাদপঙ্কেৰুহশ্রয়ঃ।
আরামাদ্রিরমামুগ্ধভূমিকান্তরপেশলঃ ॥ ২৬ ॥

নিজদেহরতং দেবং শপথেন নিরারযন্।
দেহত্যাগং বিনা মুক্তির্নেতি শাস্ত্রস্য রক্ষকঃ ॥ ২৭ ॥

হরিসঙ্কল্পবিজ্ঞানজেতৃততকামনায়ুতঃ।
সরিভূতিকসর্বেশমহাভোগসুখান্বিতঃ ॥ ২৮ ॥

সামানাধিকরণ্যাক্ষরচসাবৈতশিক্ষকঃ।
অপর্যাণ্তামৃতাহ্বানজীৱিতদ্রামিডাগমঃ ॥ ২৯ ॥

রঙ্গনাথমুণীশানমানসাংবুজভাস্করঃ।
যোগেপরোক্ষতামেত্য দ্রমিডাগমসঙ্ঘদঃ ॥ ৩০ ॥

শ্রীমদ্যামুনযোগীশস্তোত্ররঙ্গপতস্ততিঃ।
পরাশরাদিরাগভ্যোপি পরাশ্বরতিদায়িবাক্ ॥ ৩১ ॥

ধাত্রীভূতযতীশানলালিতস্বরচস্ততিঃ।
পদত্রাণপদারুঢভাষ্যকৃষ্ণিগ্রহোজ্জ্বলঃ ॥ ৩২ ॥

ভবিষ্যতগুৰুতায়ুক্তভাষ্যকৃষ্ণিগ্রহপ্রদঃ।
কুরুকেশসুধীটনুপটীকাভূষিতবাঙ্ঘয়ঃ ॥ ৩৩ ॥

শ্রীবতসাক্ষিতগোবিন্দবর্ণিতার্থাত্মরাক্ততিঃ।
শ্রীমদ্বরদবিষ্ণুৱায়বিষ্ণুচিত্তাদিসেৱিতঃ ॥ ৩৪ ॥

শ্রীভট্টারকশিক্ষাঢ্যযোগিবর্ণিতভারবাক্।
বরদার্যবচোজাতমহাটীকাভিগুপ্তগীঃ ॥ ৩৫ ॥

শ্রীমতকৃষ্ণসুধীশানব্যাকৃतीडितरान्कृतिः ।
ररदिकेसरिसङ्कृष्टपदयोजनयाट्यगीः ॥ ७७ ॥

श्रीमद्वेङ्कटनाथोक्तभररस्यादिपदयकः ।
ततपर्यरत्नसङ्घाख्यभूषणोज्ज्वलररङ्गयः ॥ ७९ ॥

वेदान्ताचार्यसङ्घातसारदर्शितसारररक ।
आचार्यहृदयर्याख्यासूक्तिभूषितररङ्गयः ॥ ७७ ॥

श्रीजामातृमुनिप्रोक्तगाथाशतगसारररक ।
परकालयतीशानर्याख्याट्यररचोगणः ॥ ७९ ॥

दशोपनिषदां भाष्यं दात्रा र्याकृतररान्कृतिः ।
साम्क्यातस्वामिररचोऽगुण्ठनिधिचारुवरचशचयः ॥ ८० ॥

नानाटीकाभिसंसेर्यानरगञ्जीरररान्कृतिः ।
श्रीमद्वेङ्कटशेषार्यसंस्कृतीकृतररङ्गयः ॥ ८१ ॥

कलिकल्मषकालोस्मृतसूरिररित्यभिसन्नुतः ।
शठकोपमुनीटद्वारा हयसृष्ट्यादिनर्मकृत् ॥ ८२ ॥

अहंबुद्धिस्तृतिगीशः प्रह्लादसमतासतः ।
स्वप्रवक्त्वारतेपीशपादुकात्सेन सप्तदः ॥ ८३ ॥

स्वरासतिस्त्रिगीलम्बदिर्यदेशततीश्वरः ।
सुदुर्लभतया पार्थसूतररर्णितमातृका ॥ ८४ ॥

नायिकासुषमायुक्तकुरुकापूस्वररिग्रहः ।
सौन्दर्यतातनगरे सदर्थं कृतसन्निधिः ॥ ८५ ॥

दशोत्तरशतं नाम्नां शठारैररित कल्पितम् ।
करिशीनिधिसूरिन्द्रतनयेन सतां मुदे ॥ ८७ ॥

॥ इति श्रीपराङ्कुशदशोत्तरशतनामस्तोत्रं समाप्तम् ॥